

av Josef Kemény, 2013-12-21

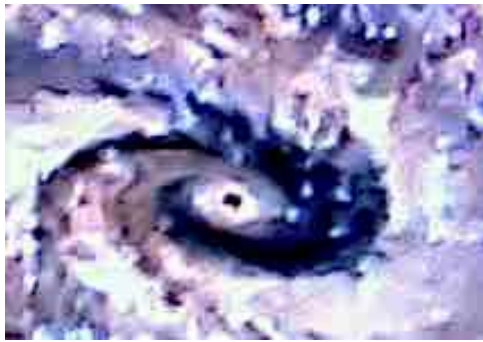
Kosmologi

Livet och det svarta hålet

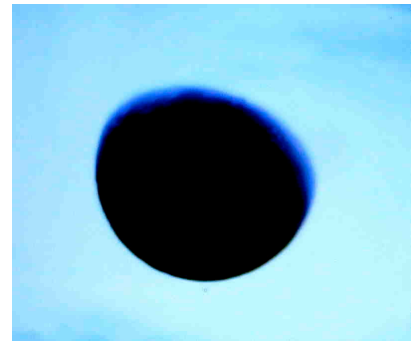
Fördjupning av Tomas kunskap/gnosticism på en hög vetenskaplig nivå

I första hand hänvisar jag läsaren till följande länkar: *Svarta hålets hemlighet*, *Vad händer i ett svart hål?* samt *Resan genom det svarta hålet*.

Det finns två olika typer av svarta hål. Det ena, supermassivt, befinner sig i mitten av vår galax Vintergatan och matas med levande stjärnor och skapades samtidigt med galaxen. Det andra är ett svart hål som skapas i samband med döende stjärnor.

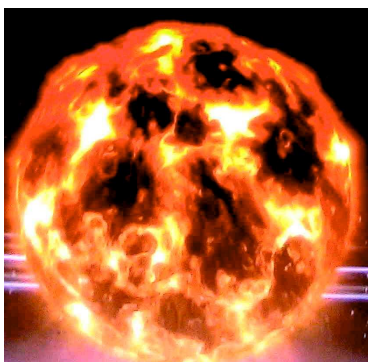
Svart hål i mitten av vår galax, en portal till galaxens inre, där en ny mänsklig värld håller på att skapas nu.

Svart hål i samband med en döende stjärna. Vad är detta svarta hål? Forskarnas svar: "En singularitet." "En singularitet" betyder egentligen "Jag vet inte".

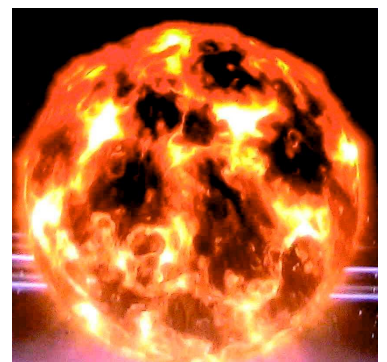
Jag publicerade min hemsida den **21 december 2003**, för precis 10 år sen. De första vetenskapliga temana var *Klimatförändringen* och *Den Mörka Materien*. I det första temat nämnde jag det svarta hålet på ett sätt som det uppfattades på den tiden. Många vetenskapsmän trodde inte alls på det svarta hålet, de sade att det var science fiction. Jag beskrev då galaxens inre så att dåtidens vetenskapsmän kunde följa mina tankar. Idag är läget helt annorlunda. I ovanstående länkar beskriver jag vad ett svart hål är och jag jämför det bl.a. med en enkelriktad tunnel, alltså en förlängning av livet, ett evigt liv. Forskarna beskriver det svarta hålet i vår galax nästan på samma sätt och jämför det med en tunnelbana som är enkelriktad. Dessa vetenskapsmän har en utomordentlig iakttagelseförmåga som de använder för att leta efter och hitta okända objekt, som t.ex. det svarta hålet såväl i galaxernas centrum som i döende stjärnor.

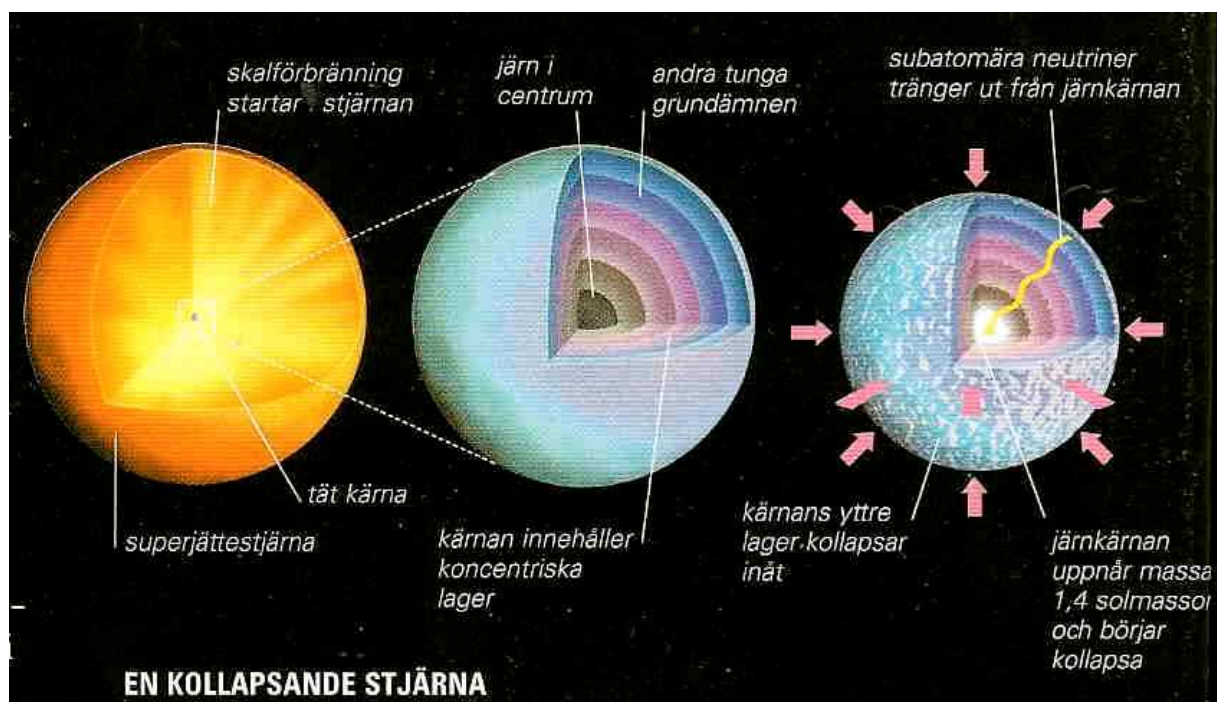
Eftersom vi har nu en grundläggande syn på det svarta hålet i Vintergatans centrum, tänker jag titta lite närmare på det svarta hålet som skapas i samband med döende stjärnor.

En tung stjärna av typ II

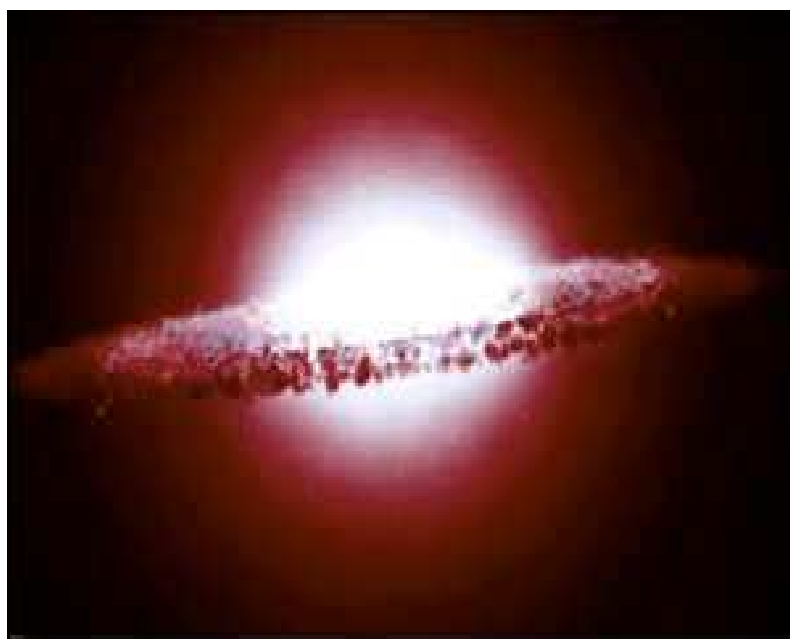
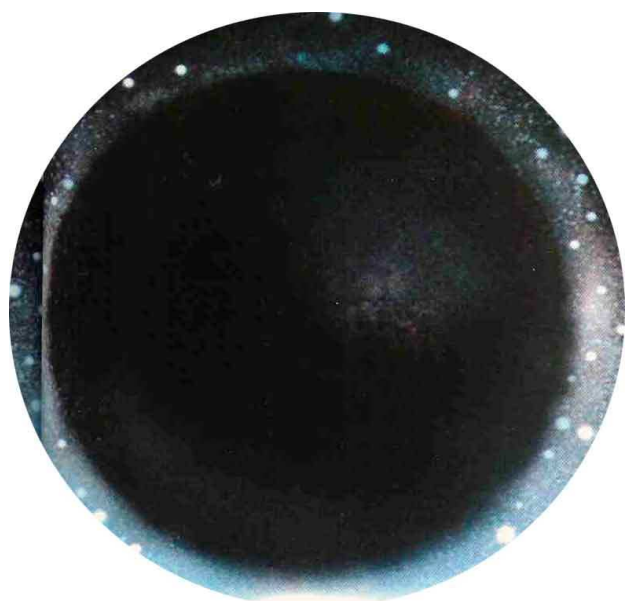
När en stjärna tyngre än omkring tio solmassor når slutet av väteförbränningen kommer den till slut att utveckla en kärna av järn. Från början hålls kärnan uppe av det inre trycket, men när kärnans massa överstiger 1,4 solmassor, börjar den falla samman och bildar en ytterst tät kärna som består nästan uteslutande av neutroner.

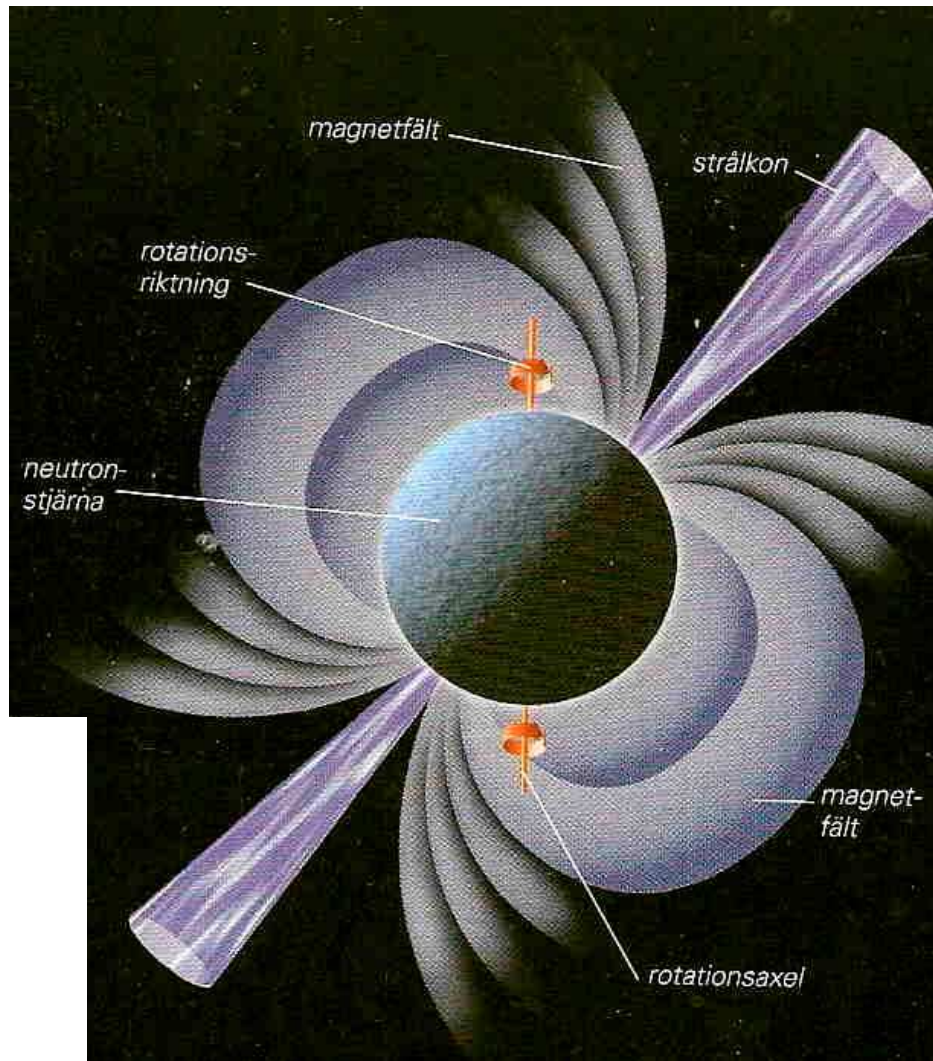

EN KOLLAPSANDE STJÄRNA - NEUTRONSTJÄRNA

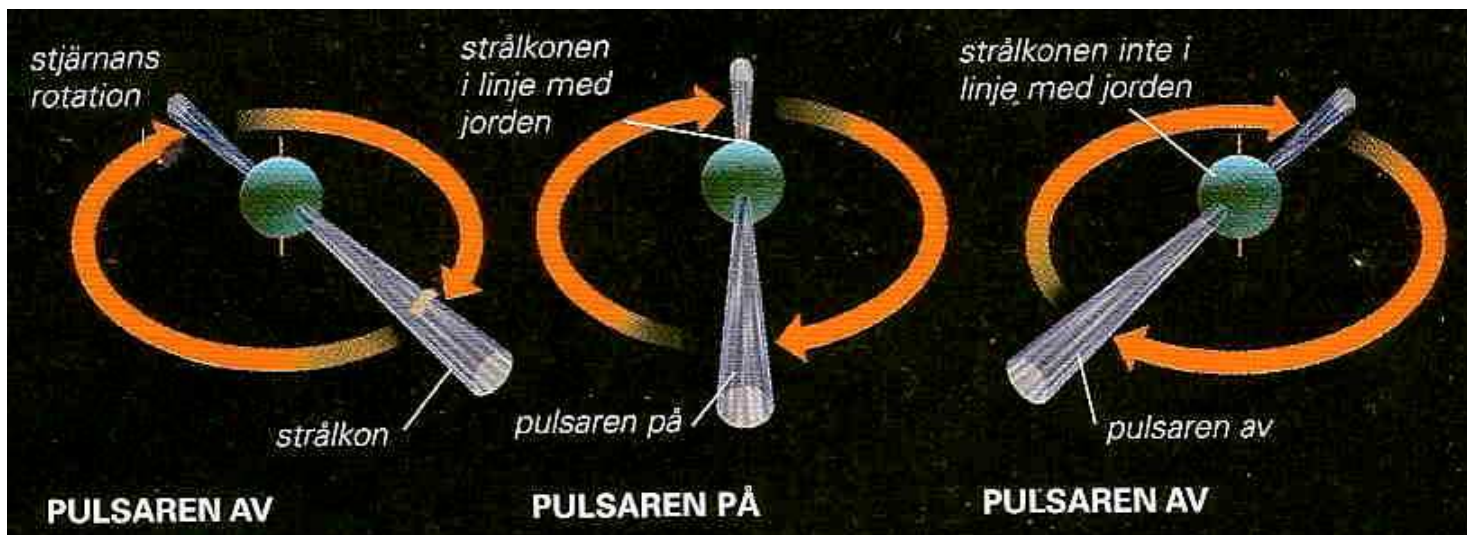
När en tung stjärna kollapsar bildas grundämnen tyngre än helium i en serie skal inuti stjärnan. Grundämnen tyngre än järn kan inte bildas på detta sätt, men en kärna av järn kan kollapsa till en neutronstjärna.

Neutronstjärnor är en av biprodukterna av en supernovaexplosion av typ II. När explosionen inträffar blåses det yttre stjärnlagret bort och lämnar kvar en ytterst tät och kompakt stjärna som väsentligen består av neutroner med en viss inblandning av elektroner och protoner. Neutronstjärnor har massor mellan 0,1 och 3 solmassor. Bortom denna gräns kommer stjärnan att fortsätta att kollapsa och bilda ett svart hål.

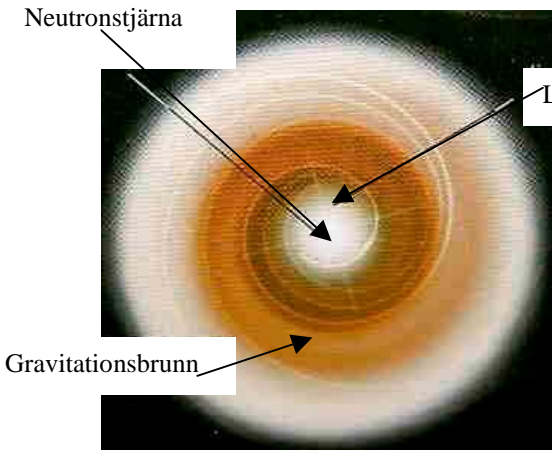
När neutronstjärnan bildas kommer magnetfältet hos moderstjärnan att koncentreras och växa i styrka. På samma sätt kommer stjärnans rotationshastighet att öka när stjärnan faller samman. Neutronstjärnor karakteriseras av starka magnetfält och snabb rotation. Med tiden saktar rotationen av eftersom energi förloras. Emellertid uppvisar en del neutronstjärnor en tillfällig ökning av rotationshastigheten, som möjligen beror på vad man kallar stjärnbävningar som inträffar i den tunna kristallina yttre skorpan. Neutronstjärnor som sänder ut riktade strålningspulser kallas pulsare

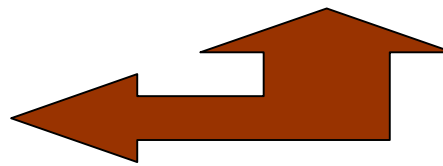
HUR PULSARER FUNGERAR

Laddade partiklar färdas i spiral längs stjärnans magnetiska fältlinjer och producerar en strålkon. Om denna passerar över riktningen till jorden, kan den påvisas där i form av en puls. Beroende på strålningens energi kan denna utgöras av radio- eller röntgenstrålning.

Neutronstjärnan

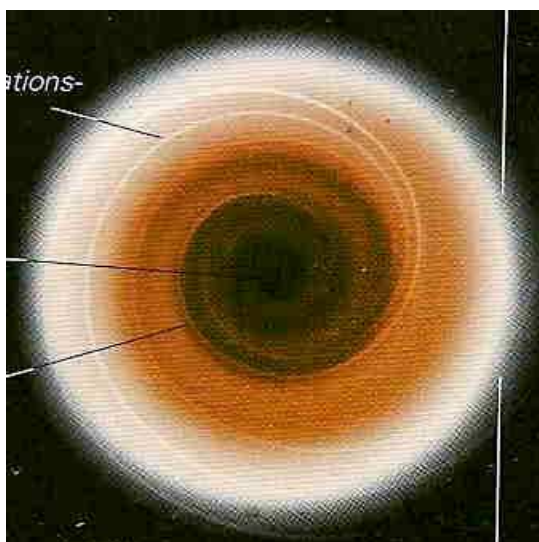
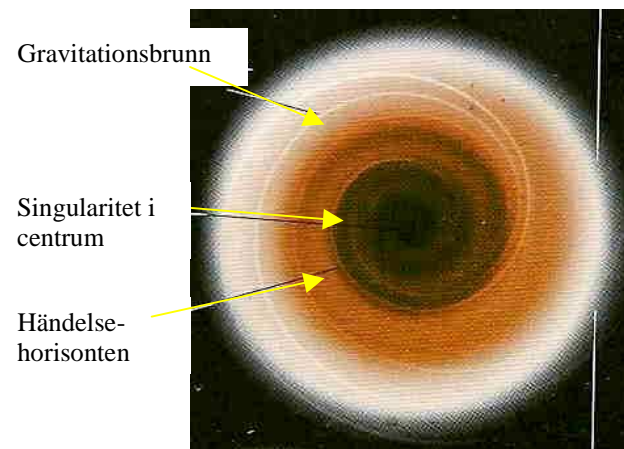
Gas från en komponentstjärna närmar sig neutronstjärnan på samma sätt. Men när gasen träffar neutronstjärnans fasta yta sänds ljus ut och stjärnan lyser.

Svart hål

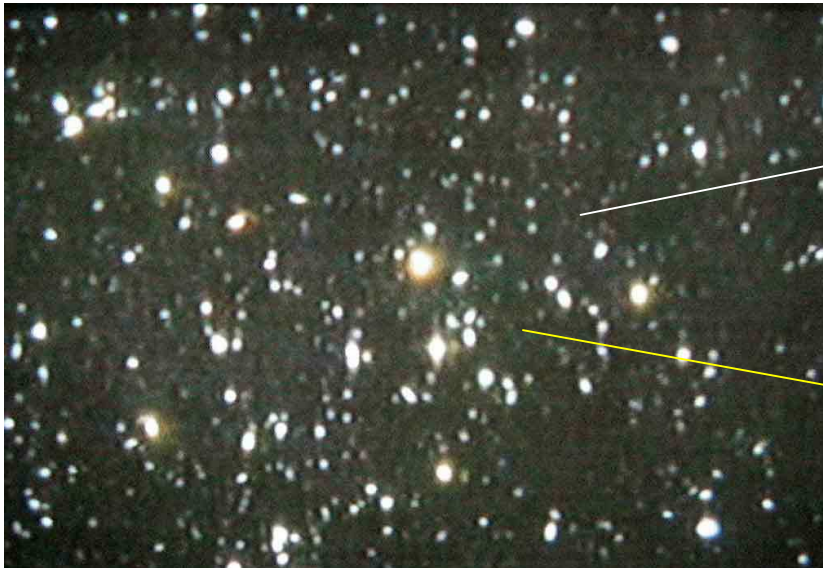
Neutronstjärnan kommer att fortsätta kollapsa och bilda ett svart hål. Stjärnkärnan kommer att bli så liten och tät att gravitationen i närheten av den blir så stark att till och med strålning, inklusive synligt ljus, hindras från att lämna kroppen.

Gas från en komponentstjärna dras mot det svarta hålet via en insamlingsskiva. När gasen passerar en gräns, som kallas händelsehorisonten, har gravitationen blivit så stark att inte ens ljus kan lämna platsen och den försvinner utom åsyn.

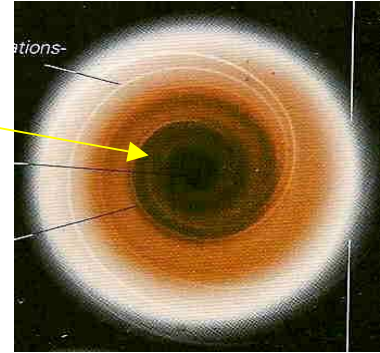
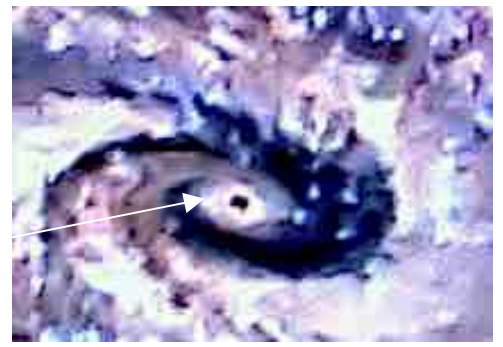

Detta är ett svart hål som bildades först av en gigantisk s.k. tung stjärna, som omvandlades genom krympning till en neutronstjärna som i sin tur omvandlades via krympning till ett litet svart hål. Stjärnan har alltså blivit mindre och mindre, har med andra ord krympt sig till en liten kärna. Vad betyder detta i praktiken? Objekt som dras in i detta svarta hål förminskas, krymper i förhållande till kärnans inre, så att den nya materien är anpassad till kärnans inre värld, detta gäller även för levande varelser. Denna värld kan man kalla för "Mellanvärld, mellankosmos" och befinner sig i eller under makrovärlden.

Egentligen detta är inget hål utan en kärna på sitt rätta frekvensläge, en förlängning av en annan typ av liv. Detta kallar jag för det svarta livet som inte är evigt. Där inne står tiden stilla och allt verkar evigt. Hur välden ser ut där inne vet jag inte, men den är också naturens skapelse, och naturlagar som styr gäller där också.

Stjärnhimlen i vår galax, en gigantisk atomvärld för makrokosmos, utgörs bl.a. av levande och döende stjärnor. De levande stjärnorna förflyttar sig till det svarta hålet i mitten av vår galax centrum medan de döende stjärnorna av typ II omvandlas till ett svart hål och blir kvar på sin plats. Samma sak gäller för döende stjärnor av typ I utan svart hål. Observera att vissa av de döende stjärnorna lämnar vår galax.

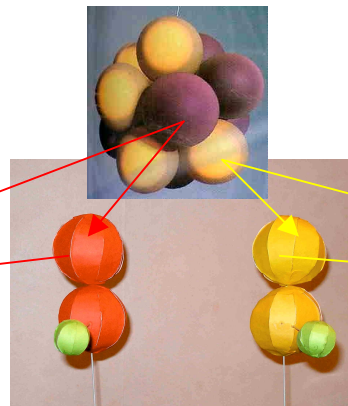

Kärnan, det svarta hålet, har en starkt negativt laddad dragningskraft, precis som i galaxens centrum, men inte riktigt på samma frekvensläge. Den kan dra till sig döende stjärnor.

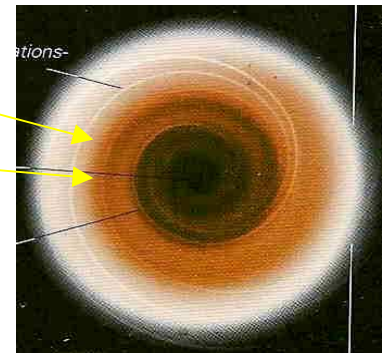
Om vi analyserar stjärnbilden märker vi att det finns huvudsakligen två skilda stjärntyper, dels den så kallade proton - proton kedjan, huvudseriestjärnor, dels neutronstjärnor. Den så kallade pp-kedjan och tyngre stjärnor motsvarar protoner i mikrovärlden medan neutronstjärnorna motsvarar neutroner i mikrovärlden. Dessa två olika stjärnor bildar ett dubbelstjärnesystem, som utgör ca 70% eller mer av Vintergatans atomsystem. Även vårt solsystem är ett dubbelstjärnesystem som består av en sol av huvudseriestjärnor med liten massa och en neutronstjärna. Den kallades på sumerisk tid *AN*, på Akhenatons tid *ATON*. Nu kallas samma stjärna *NEMESIS*.

Det svarta hålet i galaxens centrum drar till sig levande stjärnor, se bl.a. länken **Resan genom det svarta hålet**.

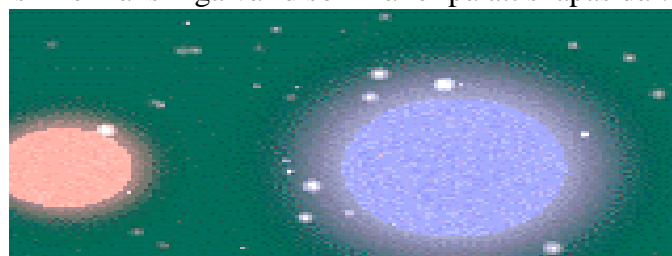
En atomkärna av dubbelkärnor:
 Protoner - neutroner
 Protoner och neutroner utgör alltså var sin kärna, men tillhör samma enhet. Se länken **Den nya atommodellen**.

Ett svart hål skapas av döende stjärnor, av typen neutronstjärnor. Kan jämföras med ett vattenfall

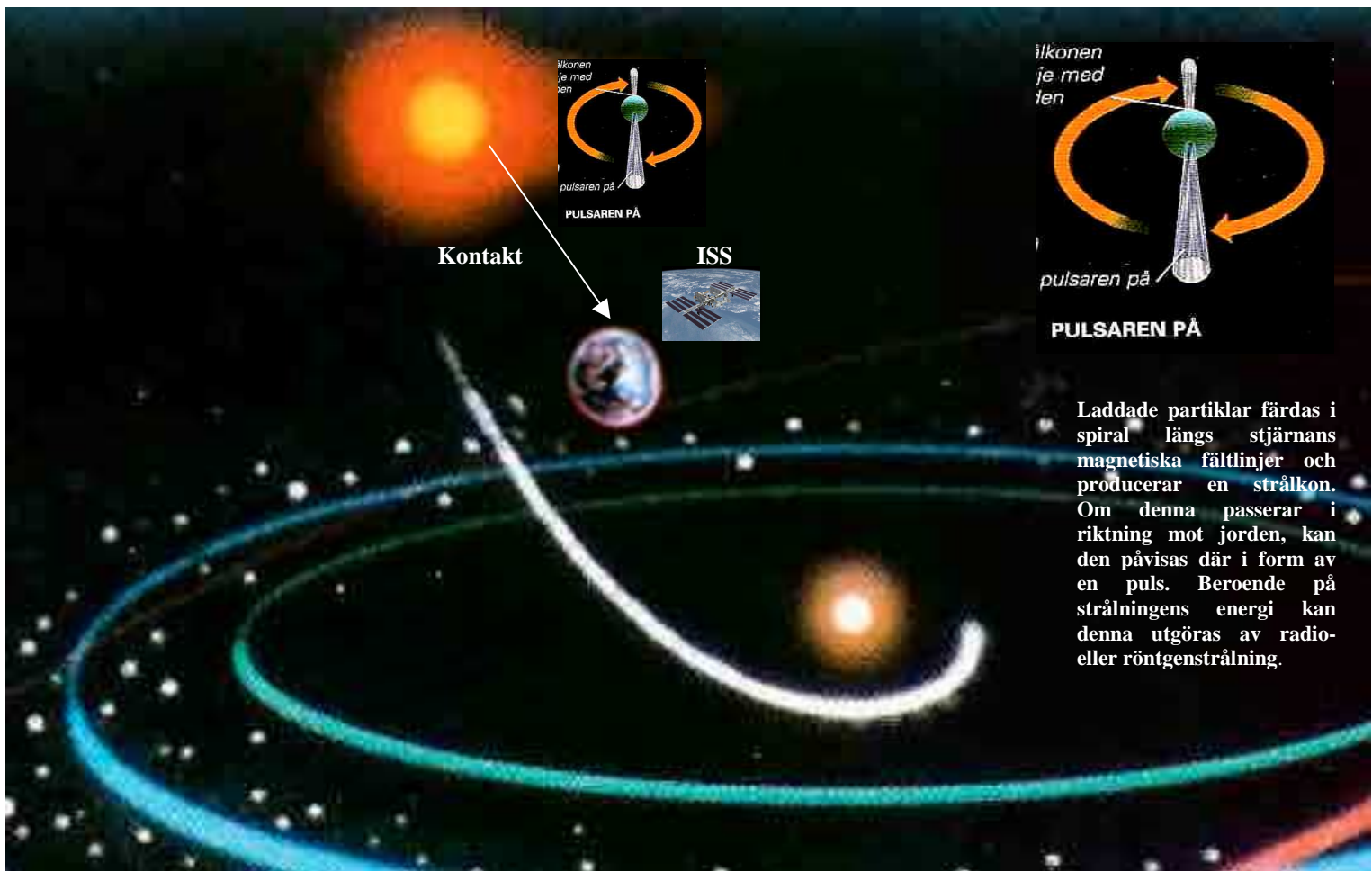
Vad jag kan förstå sker en gigantisk omvandling av materia i vår galax. Den utgörs av döende stjärnors atomvärld, ett skydd för Vintergatans inre mänskliga värld som håller på att skapas där.

Neutronstjärnan Nemesis G1.9

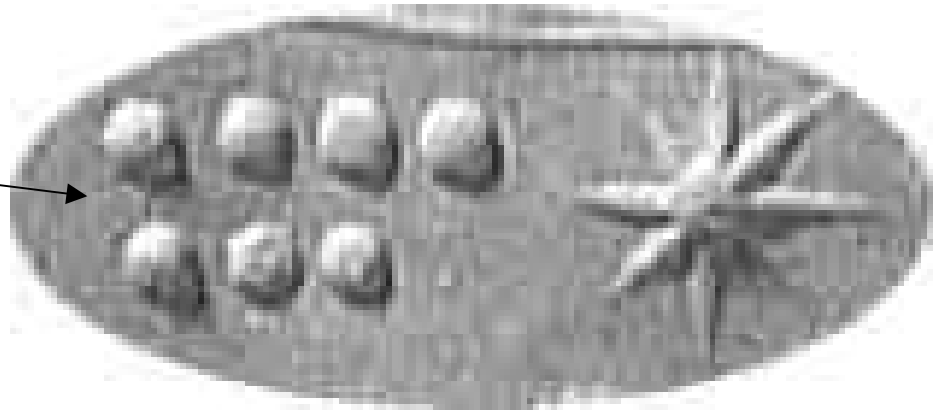

Solen

Vårt dubbelstjärnesystem

Neutronstjärnan **Nemesis/G1.9** i vårt solsystem (en brun dvärgstjärna). Se länken *Mayakalendern och Omega*. Vid rätt tidpunkt och position kan man komma i kontakt med neutronstjärnan såväl från rymdstationen ISS som från jorden.

Neutronstjärnan kallades under sumerisk tid för **AN**. Ovan en av de många bilder från Sumer som illustrerar den 8-uddiga stjärnan AN och dess sju planeter, en av dem kallas *Nibiru*. Se länken *Arken och den globala floden*, sidorna 8-13 och *Mörk materia och dess existens*, sidorna 13-15.

När neutronstjärnan AN besökte vårt solsystem på den tiden, orsakades fruktansvärda katastrofer på vår planet. Gudarnas fader Anu/An och några av hans anhängare lämnade jorden med ett rymdskepp och flyttade över till planeten Nibiru. Sedan dess bor de där, planeten är välbebyggd idag.

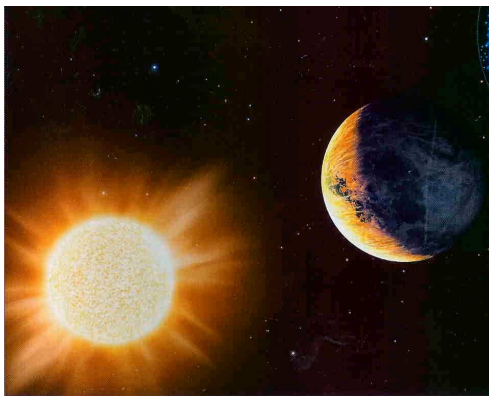
Vad vet vi egentligen om planeten Nibiru? Egentligen inte mycket. Vissa hittills okända källor har en någorlunda klar uppfattning om planeten, bland annat följande: I förhållande till vår sol är tvillingstjärnan Nemesis mindre och mörkare, dess sju omgivande planeter är av mindre storlek än solsystemets planeter. Nibiru är den största av Nemesis planeter, till ytan något mindre än jordklotet. Planeten har vatten och två stora kontinenter som delvis hänger samman. Till stora delar består de fortfarande av orörda skogsområden. Eftersom planeten Nibiru saknar måne, är livet mycket längre än här på jorden, ty planeten saknar rotation som bl.a. reglerar livslängden. Däremot har själva stjärnan snabb rotation. Vad jag förstår hade Nemesis tidigare vår måne som åttonde planet, längst ute i banan i förhållande till stjärnan. Vid ett tidigare besök i solsystemet befann sig planeterna jorden och månen i en sådan konstellation att jorden tog över månen, sedan dess kunde man se soluppgång och solnedgång från jorden, eftersom jorden började rotera runt sin axel.

Vad vet vi om Nemesis övriga sex planeter? De är till större delen obefolkade, men har ett rikligt växtliv och djurbestånd. Det finns rymdturism i Nemesis solsystem. Planeterna går att nå från Nibiru med mindre rymdfärjor. På planeten Nibiru råder krig, två klaner har under lång tid legat i fejd om makten. Styret utgår från ett handelshus som förmedlar merparten av planetens råvaror. Som en motvikt till detta finns ett större självförsörjande jordbrukssamhälle.

Det verkar vara så att striden fortfarande pågår mellan Marduks och Tiamats anhängare, som inte kan besegra varandra. Det finns ytterligare ett maktcentrum, ett tredje center på Nibiru är herresätet för den åldrade konungen Anu, beläget i en vacker naturskön dal. Där lever gudarnas fader från Sumer. När slutet kom för Sumer var situationen likadan som nu här på jorden, man väntade på solens tvilling Nemesis som gjorde slut på tillvaron. Vid ett lämpligt tillfälle flyttades de utvalda av ett rymdskepp till planeten Nibiru. Sedan dess har gudarnas fader, konungarnas konung, Guden Anu härskat över planeten Nibiru. Varje gång planeten Nibiru rundar solen hålls där en "midsommarfest" med sång och dans som utförs efter vissa bestämda ritualer. Åtminstone förr i tiden hölls även en "midvinterfest" just när Nibiru var som längst från solen. Det verkar vara så att på Nibiru finns en typ av hednisk kultur under Anu, dvs. en gammal hednisk kult som är kopplad till naturen. Planeten är mörk men stjärnhimlen obeskrivbar. Detta vet man om solsystemet AN/Nemesis. (Mer om detta i boken *Den globala klimatförändringen och ändens tid.*)

Men det finns ytterligare en pålitlig källa, nämligen Uppenbarelseboken som beskriver en **Ny himmel och ny jord/planet**. Upp.21:1-2: "Och jag såg en ny himmel och en ny jord: ty den förra himmelen och den förra jorden voro förgångna, och havet fanns icke mer." Av den här korta beskrivningen framgår tydligt att en ny himmel och en ny jord skall uppstå samt att på den nya planeten något hav inte ska finnas. "Och jag såg den heliga staden, ett nytt Jerusalem, komma ned från himmelen, färdigmyckad som en brud, prydd för sin brudgum."

Även den senare versen är mycket imponerande och upplysande. Den talar om ett nytt Jerusalem, som kommer ned från himlen. Med andra ord: Jerusalem återbyggs på planeten Nibiru och är redan färdigbyggd när Nemesis och Nibiru kommer in i solsystemet. Samtidigt avslöjar texten att planeten Nibiru är bebodd och dess folk byggde upp den nya staden, Jerusalem.

Ny himmel och ny jord Upp.21:1-2

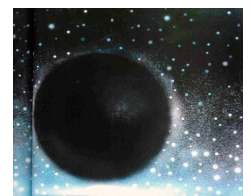
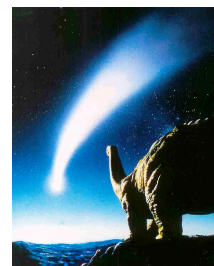
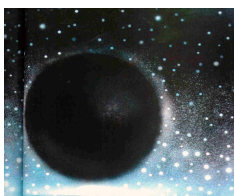
Nemesis, solens mörka tvilling och dess planet
Nibiru, den nya jorden, den nya planeten

Vad jag kan förstå av Upp.21:1-2 kommer jorden att bli obeboelig, till och med slut för evigt. Man förbereder en flyttning över till planeten Nibiru. **Upp. 14:4.**

Med facit i hand kan man konstatera att Nemesis orsakar globala katastrofer av olika slag såväl på vår planet, jorden, som i vårt solsystem. Till och med solen berörs.

Det finns ytterligare ett inslag i Uppenbarelseboken som handlar om ett brinnande berg som kommer att störta mot jorden. **Upp.8:8-9:** "Och den andra ängeln stötte i sin basun. Då var det som om ett stort brinnande berg hade blivit kastat i havet; och tredjedelen av havet blev blod. Och tredjedelen av de levande varelser, som funnos i havet; omkom; och tredjedelen av skeppen förgicks." Att en asteroid kommer att träffa jorden framgår klart och tydligt i texterna. Denna asteroid är till och med programmerad och kodad så att ingen kan hindra den från att störta i havet.

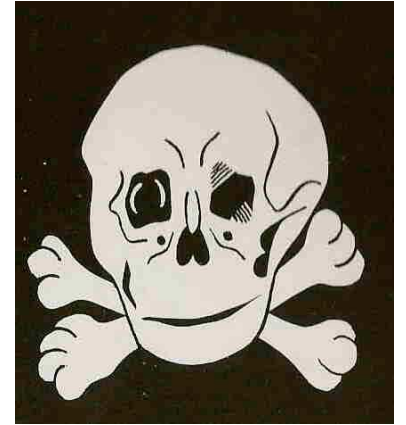
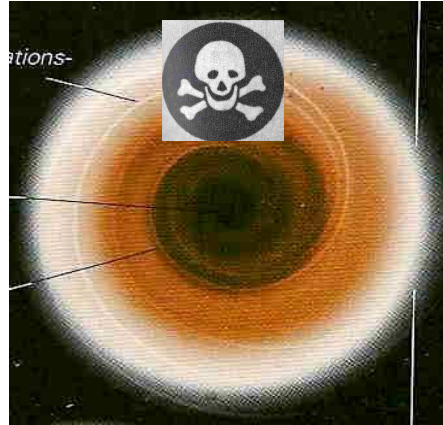

En lagom stor kodad asteroid i form av ett brinnande berg. Ett plåster på såren, förutom andra naturkatastrofer och krig.

Att en asteroid i form av ett brinnande berg ska störta i havet är alldeles säkert. När Nemesis passerar genom asteroidbältet, kommer den att dra med sig tusentals asteroider, meteoriter och grus i form av en svans.

Det mest sannolika är att en lagom stor asteroid kommer att lossna från Nemesis svans och störta i havet i form av ett brinnande berg. Det är det värsta som kan hända, det inte finns någon kraft som kan hindra en sådan asteroids fria fall. När man upptäcker att asteroiden har lossnat och är på väg till jorden, är det för sent att göra någonting. I samband med det kommer en ordentlig axelförskjutning hos jorden att ske, dvs. den kommer att tippa över. Samtidigt kommer en kontinent att försvinna och förmodligen stiger Atlantis eller MU upp ur havet igen. Man förstår att den kommande situationen inte är gynnsam för att föra religionen vidare när det slutar på detta sätt. Därför vill Lammet lämna jorden med sitt utvalda gäng.

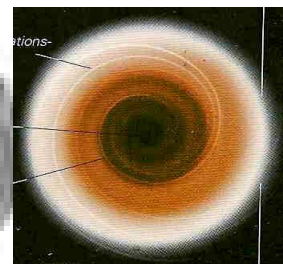
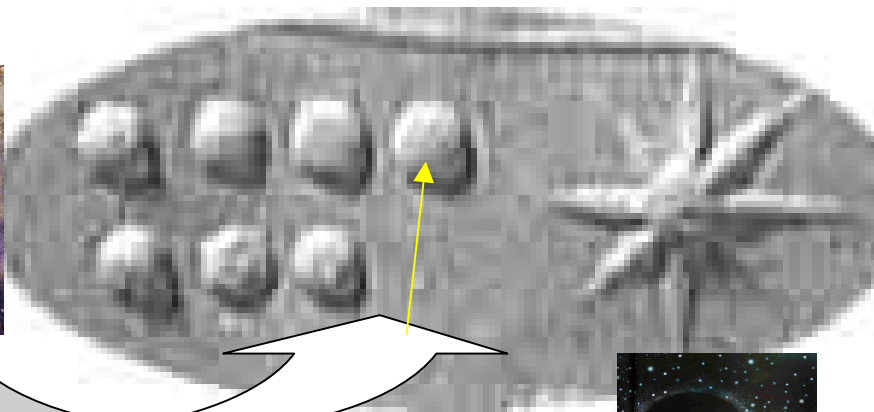

Lammet/Jesus har Dödens och Dödsrikets nycklar (Upp. 1:18)

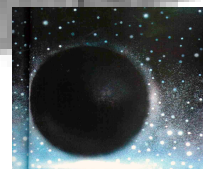
I **Upp.1:17-19** bekräftar Jesus/Lammet, som liknar en Människoson, att han äger nycklarna till Döden och Dödsriket, han är alltså Döden, Alfa och Omega, och har ingenting med evigt liv att göra. Nycklar symboliserar kunskap. Vilken kunskap äger Jesus/Lammet om Döden och Dödsriket? Observera att här nämns inte titeln *Messias*.

Planeten Nibiru

Det svarta hålet bildas av neutronstjärnan

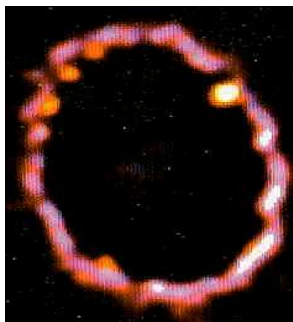

På nästa sida tänker jag analysera och närmare undersöka vilka nycklar Jesus/Lammet/Ormen äger i samband med Dödsriket.

Neutronstjärnan har en 8-uddiga stjärna som symbol. Se vidare länken *Arken och den globala floden*.

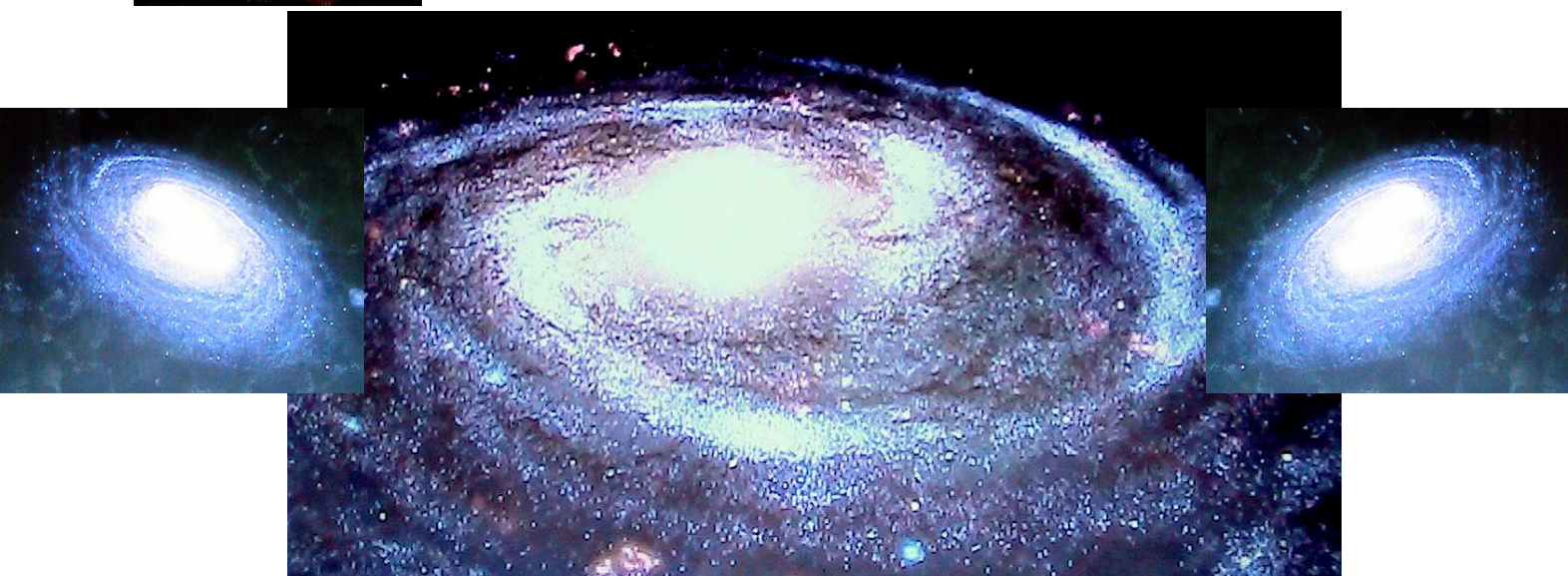
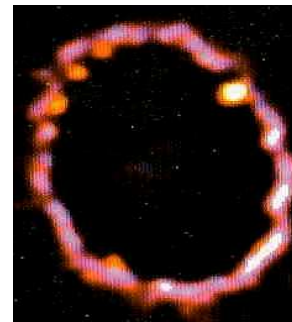
Gudarnas fader Anu och en del av hans släkt befinner sig nu i solsystemet Nemesis, på planeten Nibiru. Även Lammet, Jesus, vill dit med sin hybridgrupp och bidra till kriget där. Nemesis är en neutronstjärna som med tiden kommer att omvandlas till ett svart hål. Ett svart hål är en förlängning av livet, men inte evigt. Eftersom detta svarta hål skapas av en döende stjärna kan det kallas för **Dödsriket** eller **Paradis**. Även i det står tiden stilla, och allt verkar vara evigt; ett rike kanske för religiösa hybrider, där Lammet är konung. Eftersom Nibiru ligger närmast stjärnan, kommer de att hamna där först. Men mycket tid återstår ännu, och på planeten råder fortfarande krig. I allmänhet brukar man säga: om man hamnar i ett helvete, kommer man aldrig därifrån. Ett svart hål är detsamma, enligt min uppfattning.

Sammanfattningsvis kan man säga att ett svart hål är en förlängning av livet, såväl i galaxens inre som i ett vanligt svart hål, fast på ett annat, skilt frekvensläge. Min uppfattning är att alla svarta hål slutligen kommer att befolkas, ty ingen vill försvinna.

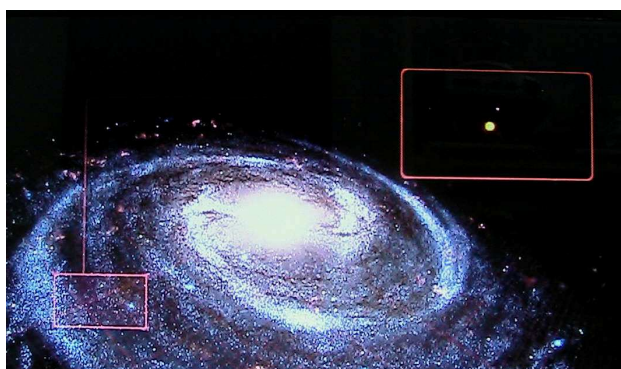

DÖDENS RING

Skalet från en supernova expanderar fortfarande utåt med mycket hög hastighet och krockar med det interstellära mediet varvid denna ring av lysande gas bildats. Denna ring är symbol för monarkins ursprungliga kronring.

Detta är vår galax, Vintergatans, vårt hem och vårt liv. Vintergatans diameter är ca 100 000 ljusår.

Såväl vårt dubbelstjärnesystem som jorden befinner sig 25 000 ljusår från det supermassiva svarta hålet, portalen till galaxens inre, i Vintergatans mitt. Det är många biljoner kilometer dit, ca fyra hundra miljoner år. Dessa siffror gäller inte för människor, människor förflyttar sig på ett annat sätt än stjärnor och planeter.

Det svarta hålet, portalen i Vintergatans mitt är gigantiskt, 24 miljoner kilometer i diameter.

Det svarta hålet kan kallas för portal, spärr eller en gigantisk kontrollenhet som släpper genom materia på ett visst frekvensläge. Finns en olämplig del av materia, så spottas det ut ur hålet i rymden i form av strålar, energi. De kallas kvasar. I Vintergatans har man ännu inte observerat kvasar.

Begreppet **mörk materia**. Vår galax, Vintergatan, består av två skilda materier. En så kallad normal koinomateria och en antimateria på var sitt frekvensläge eller vibrationsplan, oberoende av varandra. Mellan dessa materier uppstår en mycket stark dragningskraft, som påverkar Vintergatan. Kombinationen av koinomateria och antimateria utgör alltså mörk materia. Denna mörka materia är osynlig. Se länken *Gravitationens gåta* sidorna 4-8, *Den nya atommodellen*, *Den mörka materien*, 2003 samt *Mörk materia och dess existens* och länken *Tomrummet*.

Begreppet **mörk energi**. Mörk energi är egentligen ett gigantiskt transportmedel eller en mycket stark energi i vilken galaxerna befinner sig eller förflyttar sig. Se länken *Gravitationens gåta*, sidan 9. Den är också osynlig.

Det är tid att säkerställa att galaxerna inte kolliderar med varandra; det finns ingen kannibal bland galaxer, inget svart hål äter stjärnor. Vissa vetenskapsmän har tydligen gått över till slakteribranschen. I detta sammanhang omvandlas materia och äts inte upp. Man kan säga att galaxerna är livets frön, bara en enda galax kommer till målet, de andra kommer att förgöras, den som kommer till målet bär livet vidare. Det är meningen med livet, det eviga livet är för människor och inte för djur. Jag kan skåda miljarder år framåt och se livets utveckling i makrokosmos och i en ännu större värld.

